
POSZCZĘŚCIAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*); a jasne.

[*praes 3 sg poszczęścią się.*] ♦ *fut 3 sg n poszczęścić się będzie.*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powodzić się [komu w czym]:

Zwrot: »wedle myśli poszczęścić się«: niemáłe vtwierdzenie nádzyeie fwoiey mogą mieć ci o Pánu fwoim/ ktorzy miefzkáią w zakonie iego/ [...] gdy fie dzyatkom ich wedle myfli ich/ á zwłafzczá w obyczáioch dobrych/ co pozdarzác á poľzczęściác będzie. *RejPos* 256.

Szereg: »pozdarzác a poszczęścić się«: *RejPos* 256 *cf Zwrot.*

[*Bezpodmiotowo:* w ktorey iednák rzeczy temu łotrowi/ tyfiácchytrcowi/ iáko to ná oko widzimy nieiako fie wtym poľzczęścia. *LuterMalKat* A3.]

Synonim: pozdarzác się.

Formacje współrdzenne cf SZCZĘŚCIĆ.